Pregaria.cat

Entrada

Recuperar el ritme

El Cesc viu a Sabadell, i baixa cada matí a treballar a Barcelona. La feina està magra, però no per tancar. Sap a quina hora comença i mai sap a quina hora acaba. Serrells de la “situació”.Des de fa dos anys va a treballar amb moto. Autopista amunt i avall. Es una estona singular, especial, una barreja de mercat i d’ermita. Passa el comptes a la seva consciència. A l’anada els propòsits, a la tornada la revisió. I en arribar a casa... el sopar. Al Cesc, com a tothom, la vida li va plena d’alts i baixos. Hi ha dies, i caps de setmanes, que se sent coherent; i altres vegades va arrossegant interiorment una sensació de cert desgavell.Un dels principals símptomes quan està de pujada és que troba, a l’hora que sigui, un temps per pregar, per comunicar-se amb el Senyor. En canvi quan no va bé, el primer que cau és la pregària. A cops es diu a si mateix que té tanta feina que no té temps. Però ni ell mateix s’ho creu Quan està desentonat prega menys. No és qüestió de temps. No tenir temps per a pregar sap que és una excusa. Fa dies que interiorment està en baixa forma. Segurament la causa sigui el dormir poc, o potser alguna discussió amb el cap del departament, o potser el que li va dir de forma un xic agra aquella noia que li cau tan bé, o potser... o potser... Ves a saber! Causes menudes l’afecten i provoquen llargues baixades.
Com que ha sortit una mica abans quan arriba a Barcelona li queden uns 10 minuts per les 8, i entra a prendre un cafè al bar de la cantonada. Moment de gràcia. Mots inspirats. Cesc, si vols recuperar el ritme no et pensis que cal fer grans coses i profunds anàlisis i plantejaments.... comença per una cosa petita que ella t’anirà tirant a poc a poc cap a munt.
Dit i fet. Lentament el Cesc resa un Parenostre. Es treu l’agenda i apunta: Avui començo, com el dia més important. Ara i aquí sóc altre cop nou. Jesús, si us plau.... renova el meu esperit i que avui sigui un dia com aquells del “ magis”. El records del “magis” és un referent que quasi mai falla. Van ser uns dies molts especials. Primer a Loiola, després fent una tasca de reconstrucció d’una ermita, sempre amb comunitat internacional, inspirada en l’espiritualitat ignasiana, i finalment a Madrid a la jornada mundial de la joventut. Quan el Cesc recupera el ritme.... acostuma a fer present el “magis”.

Jesús Renau sj